

Arrest

nr. 224 778 van 9 augustus 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 13 maart 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 11 februari 2019 waarbij de aanvraag tot het bekomen van de status van langdurig ingezetene wordt verworpen.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 maart 2019 met referentenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VODDERIE en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“VERWERPING VAN EEN AANVRAAG TOT HET BEKOMEN STATUS VAN LANGDURIG INGEZETENE

Gelet op artikel 15 /artikel 15 BIS van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De aanvraag tot het bekomen van de status van langdurig ingezetene ingediend op 11.10.2018

Door [...],

is verworpen.

REDEN VAN DE BESLISSING:

-gebrek aan stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen :

Om in aanmerking te komen voor het statuut van langdurig ingezetene moet betrokkene kunnen aantonen dat hij voor zichzelf en voor zijn gezinsleden die ten zijne laste zijn, beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de overheden.

Meneer legt ter staving van zijn bestaansmiddelen loonfiches over van Paleis voor schone kunsten NV. Op dit moment werkt betrokkene niet meer. Zijn contract is beëindigd op 29.11.2018. Hij kan dus niet aantonen dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en toereikend bestaansmiddelen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de overheden. Derhalve wordt de aanvraag geweigerd”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In het verzoekschrift werd het volgende uiteengezet:

“Au moment où j'ai introduit mon dossier pour la carte D le 10 octobre, j'ai rempli toutes les conditions requises, y compris le séjour ininterrompu de 5 ans et un revenu régulier, stable et suffisant. Cependant, après attendre 4 mois dans une inquiétude, une décision m'est parvenue le 14 février 2019, elle, à ma surprise, s'est avérée négative. Monsieur le Premier Président, après une étude sur le règlement de résidents de longue séjour ainsi que plusieurs consultations avec des avocats en droits d'étrangers, je me sens tout à fait obligé de contester la décision pour ma demande. Et les raisons en sont:

1. *Ma situation. Un Chinois vivant en Belgique sans interruption depuis 2009, j'ai été étudiant master Erasmusien européen boursié et docotrant autofinancé à l'Université libre de Bruxelles, et puis travailleur au Palais des Beaux-Arts de Bruxelles. J'ai passé les 10 ans les plus importants dans ma vie ici en Belgique, et mes réseaux sociaux et mon intérêt socio-économique résident ici en Belgique. À part de mes études universitaires en communication et mes expériences professionnelles en gestion culturelle, je maîtrise bien la langue française et mon niveau de néerlandais est 2.2.*
2. *La situation de ma fille. Je suis également un parent unique d'une fille adorable de 7 ans qui vit avec moi et qui dépend à moi ici. Elle est allée à la crèche, et a suivi l'école maternelle et primaire à Leuven dès le début, et elle parle parfaitement le néerlandais et comprend bien le français. Nous nous sommes identifiés comme faisant partie de la communauté belge et considérons la Belgique comme notre pays d'adoption. C'est la seule raison pour laquelle j'ai décidé de faire une demande de carte D.*
3. *Conditions remplies pour la demande. Selon les règlements sur Résidents de longue durée, le moment où j'ai introduit mon dossier le 11 octobre 2018, j'ai remplis déjà tous les conditions requises, y compris celle sur moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants, pour moi et ma fille.*
4. *La période problématiquement choisie pour la décision prise. Mon contrat précédent avec Palais des Beaux-Arts était terminé le 29 novembre 2018, c'est-à-dire, presque deux mois après que j'ai introduit ma demande, malheureusement la décision a été prise sur base de la période après le 29 novembre 2018, au lieu d'avant où j'étais encore en train de travailler. Il me paraît bien obligé de contester cette décision qui n'est peut-être pas entièrement convainquante au niveau judiciaire.*
5. *Paradox rencontré. Pour mon contrat précédent, il s'agissait d'un contrat d'un an pour le projet d'un festival financé par l'Union européenne dans le cadre du 12e sommet de l'Asie-Europe à Bruxelles, il m'a fallu beaucoup de temps pour trouver un autre emploi avec un salaire de plus de 40 000 euros par an, comme exigé par le système de permis unique nouvellement mis en place. Pendant la période de mes recherche du travail, plusieurs entreprises et organisations m'aient exprimé leur volonté de m'engager une fois j'obtienne la Card D, et une organisation culturelle m'a déjà proposé un contrat en temps plein avec un revenu mensuel de 2000 euro brut, qui est modeste par rapport ce que mon contrat précédent, mais qui suffira déjà pour payer les dépenses quotidiennes et subvenir aux besoins de ma famille pendant cette période de transition. Malheureusement, le salaire n'est pas assez élevé pour satisfaire à la condition salariale de permis unique. Je suis bien coincé dans ce paradox.*
6. *Une histoire de téléphone. De peur que ma carte de séjour n'expire et qu'aucune réponse favorable ne me parvienne avant le 28 février, j'ai appelé l'Office des étrangers le 11 février 2019, 4 mois*

après que j'ai introduit ma demande. Au téléphone, le personnel m'a m'informé qu'aucune décision n'avait encore été prise jusqu'à ce jour-là. Il m'a même gentiment suggéré d'envoyer un mail à ls.suivi@ibz.fgov.be pour présenter la situation délicate dans laquelle je suis, et m'a gentiment rappelé d'y ajouter son prénom. Le lendemain j'ai envoyé le mail (voir la pièce jointe) dans l'espoir de recevoir une compréhension favorable, ce qui me permettrait de prendre immédiatement un travail pour avant l'expiration de ma carte de séjour. J'ai appelé l'Office des étrangers le même matin après envoyer le mail. À ma surprise, le même personnel m'a répondu et m'a reconnu qu'une décision a été déjà prise le jour d'avant, c'est à dire, le 11 février! Profondément perplexé, je me suis rendu à la commune le 14 février, et a été complètement paralysé par la décision qui était comme un coup de tonnerre.

C'est difficile pour moi d'évaluer cette histoire de téléphone ainsi que son impact sur le procédure de prise de décision, parce que l'une connaissance a aussi demandé la Carte D en octobre 2018 juste comme moi, et elle vient de l'obtenir en mars 2019 puisque aucune décision n'est prise quand l'échéance de la durée de 5 mois sont arrivée.

Monsieur le Premier Président, compte tenu de ma résidence légale de plus de 10 ans sans interruption en Belgique et de ma situation en tant que parent unique, je vous prie de bien vouloir renouveler votre considération pour ma demande de Card D, qui m'appuyerait à sortir de cette situation ombrée et coincée, et me permettrait de continuer à exercer mes activités légales ici en Belgique, pour moi et pour le bien de ma fille. Je reste à votre entière disposition pour tout renseignement complémentaire, et l'assistance légale interviendrait si nécessaire. Je vous prie de croire, Monsieur le Premier Président, à l'assurance de mes salutations distinguées. »

2.2. In de nota betoogt de verwerende partij in eerste instantie het volgende :

“Verwerende partij stelt vast dat verzoekende partij zich in haar verzoekschrift richt tegen de beslissing tot verwerping van de aanvraag tot het bekomen van de status van langdurig ingezetene, doch dat zij tegen deze beslissing geen middelen aanvoert.

Krachtens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid ‘een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.’ Onder ‘middel’ in de zin van deze bepaling moet conform vaste rechtspraak van de Raad van State worden begrepen, de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of beginsel wordt geschonden (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007. Nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403).

Daar verzoekende partij in haar verzoekschrift nalaat aan te geven welke rechtsregel dan wel welk rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden, is verwerende partij de mening toegedaan dat het door de verzoekende partij ingestelde beroep tegen de beslissing tot verwerping van de aanvraag tot het bekomen van de status van langdurig ingezetene onontvankelijk is.

Voor zover verzoekers betoog in zijn verzoekschrift aanvaard kan worden als inhoudelijke kritiek op de motieven van de bestreden beslissing, voert hij een schending van de materiële motiveringsplicht aan.”

Hierna gaat de verwerende partij over tot een inhoudelijke bespreking van hetgeen door verzoeker werd aangevoerd. Zij definieert de materiële motiveringsplicht, citeert de artikelen 15bis van de Vreemdelingenwet en 30 van het Vreemdelingenbesluit en betoogt verder:

“Verzoeker dient dus, overeenkomstig §3 van artikel 15bis van de Vreemdelingenwet, aan te tonen dat hij voor zichzelf en voor zijn gezinsleden die te zijnen laste zijn, beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen. Uit de documenten die verzoeker heeft neergelegd blijkt dat zijn arbeidsovereenkomst werd beëindigd op 29 november 2018.

Deze vaststelling wordt niet betwist door verzoeker, integendeel bevestigt hij in zijn verzoekschrift dat de toenmalige tewerkstelling beëindigd was ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing.

Bijgevolg werd in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat verzoeker niet heeft kunnen aantonen over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen te beschikken om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de overheden.

Verzoeker lijkt voor te houden dat hij wel de voorwaarden vervult zou hebben indien de beslissing eerder zou zijn genomen. In casu kan niet betwist worden dat verzoeker op de hoogte was van het feit dat zijn arbeidsovereenkomst op 29 november 2018, zijnde minder dan twee maanden na het indienen van zijn aanvraag, beëindigd ging worden. Verzoeker kan verwerende partij niet verwijten dat de bestreden beslissing werd genomen toen de arbeidsovereenkomst reeds beëindigd werd, nu de

verwerende partij overeenkomstig artikel 30 van het Vreemdelingenbesluit over een termijn van vijf maanden beschikt om een beslissing te nemen over een aanvraag tot het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene en de verwerende partij binnen deze wettelijke termijn een beslissing heeft genomen over de aanvraag dd. 11 oktober 2018.

Verder wenst verwerende partij te benadrukken dat ook op de verzoekende partij een plicht rust om zijn aanvraag op zorgvuldige wijze te stofferen. Op het ogenblik dat de verzoekende partij haar aanvraag indiende, wist ze dat haar arbeidsovereenkomst in de loop van de behandeling van haar aanvraag beëindigd zou worden. De arbeidsovereenkomst werd ook enige tijd voor het nemen van de bestreden beslissing beëindigd, zijnde meer dan twee maanden voor het nemen van de bestreden beslissing. Het kwam dus aan verzoekende partij toe om zich te bekwamen in de procedure die zij zelf heeft ingesteld en indien nodig deze procedure te vervolledigen en te actualiseren. Verweerder verwijst hierbij naar vaststaande rechtspraak van de Raad van State, namelijk dat, het zorgvuldigheidsbeginsel niet inhoudt dat het bestuur er steeds toe gehouden is bijkomende stukken aan betrokkene te vragen wanneer blijkt dat de door hem ingediende stukken niet meer actueel zijn en wanneer de betrokkene ook moet weten dat die stukken niet meer actueel zijn, vermits zij op zijn eigen toestand betrekking hebben (RvS nr. 222.089 dd. 12 maart 2013).

Het betoog van verzoeker waarin hij stelt dat hij een arbeidsovereenkomst zou kunnen verkrijgen zodra hem een D-kaart afgeleverd zou worden, doet geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing. Immers, het motief dat verzoeker niet over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen beschikte ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing, wordt hiermee niet teniet gedaan. Geheel ten overvloede wenst verwerende partij op te merken dat verzoeker deze stellingen met geen enkel begin van bewijs staft.

Waar verzoeker een telefoongesprek met een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken aanhaalt, ziet verweerder niet in hoe dit tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing zou kunnen leiden. Het kan immers niet uitgesloten worden dat op het moment dat verzoeker telefonisch contact opgenomen zou hebben de bestreden beslissing nog niet vervolledigd of zichtbaar was en dat deze beslissing in de loop van de dag alsnog bekrachtigd werd. Verzoeker lijkt eerder voor te houden dat hij door middel van zijn telefonische oproep de verwerende partij eraan "herinnerd" zou hebben dat er nog een beslissing diende genomen te worden betreffende zijn aanvraag, nu hij melding maakt van een kennis die een D-kaart verkregen zou hebben omdat er niet binnen de termijn van vijf maanden een beslissing genomen zou zijn. Hoe dan ook, werd de bestreden beslissing binnen de wettelijke termijn genomen en is gebleken dat op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing verzoeker niet voldeed aan de voorwaarden voor het bekomen van de status van langdurig ingezetene.

Verzoeker weerlegt dit motief van de bestreden beslissing niet in zijn verzoekschrift.

Verzoekende partij slaagt er dan ook niet in om de motieven van de bestreden beslissing onderuit te halen.

Verwerende partij stelt vast dat verzoekers betoog niet van die aard is dat hij hiermee de bestreden beslissing aan het wankelen zou brengen. De verzoekende partij blijft in gebreke om aannemelijk te maken dat het hierboven besproken motief in de bestreden beslissing steunt op foutieve gegevens of dat dit op kennelijk onredelijke wijze tot stand is gekomen.

Het louter niet eens zijn met de motivatie van de bestreden beslissing is niet voldoende om de nietigverklaring van de bestreden beslissing te bekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond."

2.3. De Raad acht het middel ontvankelijk voor zover het duidelijk is dat de materiële motiveringsplicht geschonden werd geacht door verzoeker, nu dat middel ook zo werd begrepen door de verwerende partij, die bij machte is gebleken er zich tegen te verdedigen. In de mate echter dat verzoeker de Raad vraagt om zelf een beslissing ter zake te nemen, kan deze vraag niet worden ingewilligd. Krachtens artikel 39/2, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (de Vreemdelingenwet) doet de Raad immers uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwenning van macht. Hij kan zijn eigen oordeel derhalve niet in de plaats stellen van dat van het bestuur.

2.4. Artikel 39/81, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesmemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesmemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat."

Aangezien verzoeker een syntheseseminarie heeft ingediend doet de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de Vreemdelingenwet, verder uitspraak op basis van de syntheseseminarie. Daarbij moet evenwel worden opgemerkt dat verzoeker zijn middel mag samenvatten en een werkelijke repliek mag formuleren op het standpunt dat in de nota is uiteengezet (RVS 24 februari 2016, nr. 233.907), doch het is hem, conform artikel 39/60 van dezelfde wet, niet toegestaan om nieuwe middelen te ontwikkelen. Daar anders over oordelen zou de rechten van verdediging van de verwerende partij in het gedrang brengen. Daarenboven wordt er in de voorbereidende werken bij deze bepaling op gewezen - betreffende de meerwaarde van een syntheseseminarie- dat *“het de verzoekende partij toelaat om bepaalde middelen niet meer aan te houden en het haar de mogelijkheid geeft te repliceren op het verweer tegen de middelen die zij wel wenst aan te houden zodat zij de middelen samenvat om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten”*. De meerwaarde van een samenvatting werd dus uitdrukkelijk aangehaald. Verder wordt beklemtoond dat de voorgestelde aanpassing *“opnieuw bijdraagt tot de verkorting van de asiel- en migratieprocedure”* (Parl.St. Kamer, 2012-13, nr. 53-2572/002, 6-7). Hieruit vloeit voort dat middel(onderdel)en die in het verzoekschrift werden uiteengezet doch die niet worden hernomen in de syntheseseminarie moeten worden beschouwd als middel(onderdel)en waarvan afstand werd gedaan, zodat ze niet meer moeten worden besproken.

2.5. In de syntheseseminarie zet verzoeker het volgende uiteen :

« Moyens invoqués

i) *Question sur le principe judiciaire et jurisprudentiel de la décision contestée*

Monsieur le Premier Président, la décision contestée semblerait à la fois impliquer et justifier un tel principe jurisprudentiel sur lequel la décision de rejet a été prise: Bien que le demandeur de la carte D a rempli toutes conditions avec les pièces justificatives requises lorsqu'il a introduit le dossier de candidature, l'organe décisionnel concerné serait bien intéressé, sous le délai maximal de traitement de cinq mois, à résister à prendre une décision suffisamment ponctuelle sur la base des justificatifs éligibles reçus, et choisir à attendre et utiliser le risque de chômage potentiel de demandeur en tant que condition discriminatoire cachée et fait accompli, pour renverser rétroactivement la validité des conditions requises, et empêcher une autre décision qui serait en faveur de la protection des droits des ressortissants de pays tiers lorsqu'il travaille encore.

Mais ni la Loi des étrangers de Belgique du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers ni la Directive du Conseil de l'Union Européenne ne décrivaient ou n'impliquait un tel principe juridique et interprétative. La décision aurait violé la principe (5) de non-discrimination dans la Directive de la Conseil de l'Union Européenne 2003/109 / CE du 25 novembre 2003 :

(5) Les États membres devraient mettre en oeuvre les dispositions de la présente directive sans faire de discrimination fondée notamment sur le sexe, la race, la couleur, les origines ethniques ou sociales, les caractéristiques génétiques, la langue, la religion ou les convictions, les opinions politiques ou toute autre opinion, l'appartenance à une minorité nationale, la fortune, la naissance, un handicap, l'âge ou l'orientation sexuelle.

Et opérationnellement, pendant la période non-décision consciente entre le moment d'introduction de la demande en question le 11 octobre 2018 et le jour de la fin de mon contrat précédent le 29 novembre 2018, l'organe décisionnel concerné aurait déjà violé le Paragraphe 3 dans l'Article 7 Acquisition du statut de résident de longue durée, Chapitre II Statut de Résident de Longue Durée dans un État Membre de la Directive de la Conseil de l'Union Européenne 2003/109 / CE du 25 novembre 2003 :

3. Si les conditions prévues aux articles 4 et 5 sont remplies et si la personne ne représente pas une menace au sens de l'article 6, l'État membre concerné accorde le statut de résident de longue durée au ressortissant de pays tiers concerné.

À l'encontre cet interrogatoire sur le plan judiciaire et jurisprudentiel de la procédure de décision contestée, une réponse sur le plan formel et bureaucratique de la procédure de décision, en affirmant que la décision en question a été bien prise dans un délai maximal de 5 mois, ne risquerait pas d'être une réaction au point.

ii) *Question sur le critère principal pour l'acquisition du statut de résident de longue durée*

Dans le motif de la décision de rejet figurant à l'annexe 17, ainsi que dans la Note avec commentaires, l'organe décisionnel concerné ne réfute pas le fait que toutes les conditions requises sont bien remplies lorsque j'ai introduit ma demande, mais pendant le processus de décision, le critère principal a été donné à la condition économique, que j'ai rempli avec mes justificatives requises au moment de ma demande.

La décision de rejet contestée aurait appliqué erronément le critère principal concernant pour l'acquisition du statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée décrit dans la Directive du Conseil de l'Union Européenne 2003/109 / CE du 25 novembre 2003 :

(6) Le critère principal pour l'acquisition du statut de résident de longue durée devrait être la durée de résidence sur le territoire d'un État membre. Cette résidence devrait avoir été légale et ininterrompue pour témoigner de l'ancrage de la personne dans le pays. Une certaine flexibilité devrait être prévue pour tenir compte des circonstances qui peuvent amener une personne à s'éloigner du territoire de manière temporaire.

(9) Les considérations économiques ne devraient pas être un motif de refus d'octroyer le statut de résident de longue durée et ne doivent pas être considérées comme interférant avec les conditions pertinentes.

iii) Question sur un niveau adéquat de sécurité juridique dans le procédure de l'examen de ma demande
De peur que ma carte de séjour n'expire et qu'aucune réponse favorable ne me parvienne avant le 28 février, j'ai appelé l'Office des étrangers le 11 février 2019 pour me renseigner. Au téléphone, le personnel m'a m'informé qu'aucune décision n'avait encore été prise jusqu'à ce jour-là. Il m'a même gentiment suggéré d'envoyer un mail à ls.suivi@ibz.fgov.be pour présenter la situation délicate dans laquelle je suis, et m'a gentiment rappelé d'y ajouter son prénom. Le lendemain j'ai envoyé le mail (voir la pièce-jointe de ma lettre de contentions envoyé le 13 mars) dans l'espoir de recevoir une compréhension favorable, ce qui me permettrait de prendre immédiatement un travail pour avant l'expiration de ma carte de séjour. J'ai appelé l'Office des étrangers le même matin après envoyer le mail. À ma surprise, le même personnel m'a répondu et m'a reconnu qu'une décision a été déjà prise le jour d'avant, c'est à dire, le 11 février! Profondément perplexé, je me suis rendu à la commune le 14 février, et fus complètement paralysé par une décision de rejet, et la façon particulière dont cette décision a été prise.

Avec ce coup de téléphone avec un impact énorme, la décision en question a été prise à peine deux semaines avant l'expiration de ma précédente carte d'identité le 28 février 2019. Ma fille et moi-même avons été subitement menacés d'être expulsés du pays où je vis légalement et sans interruption depuis plus de 10 ans. Je suis obligé de trouver une solution, pour la protection du droit de l'homme et du droit de résidence, pour moi et pour ma fille, dans les deux semaines qui m'ont laissées par l'organe de décision.

La façon évocative et particulière dont la décision de rejet a été prise aurait violé la principe pour assurer un niveau adéquat de sécurité juridique aux demandeur dans le Directive du Conseil de l'Union Européenne 2003/109 / CE du 25 novembre 2003, et elle, en réalité, m'a empêché l'exercice du droit de résidence:

(10) Il importe d'établir un système de règles de procédure régissant l'examen de la demande d'acquisition du statut de résident de longue durée. Ces procédures devraient être efficaces et gérables par rapport à la charge normale de travail des administrations des États membres, ainsi que transparentes et équitables afin d'offrir un niveau adéquat de sécurité juridique aux personnes concernées. Elles ne devraient pas constituer un moyen pour empêcher l'exercice du droit de résidence.

Monsieur le Premier Président, je suis né dans une famille chinoise où mes grands- parents du côté de mon père et de ma mère ont été gravement lésés et ont été victimisés par le gouvernement lors de la révolution culturelle, et j'ai peut-être une attitude réservée face à toute forme de discrimination, individuelle ou institutionnelle. J'espère que tout ce que j'ai invoqué suite à la décision contestée ne soit pas perçu par l'autorité comme un facteur nouveau qui impliquerait une possible disparition de ma demande en question, ou déclencherait une autre procédure plus incertaine et défavorable.

Le premier bénéficiaire chinois du prestigieux programme boursier Erasmus Mundus en arts du spectacle de l'Union Européenne, l'un des leaders culturels mondiaux formés par la plate-forme de la diplomatie culturelle de l'Union européenne, ainsi que le premier employé chinois dans l'histoire de l'institution culturelle fédérale belge comme le Palais des Beaux-Arts, je suis un fervent défenseur de la valeur européenne fondamentale: le respect de la dignité humaine et les droits de l'homme, la liberté, la démocratie, l'égalité et la prééminence du droit, qui non seulement unit tous les États membres, et qui respecte et protège également les droits des ressortissants de pays tiers. Dans le même temps, je suis pleinement conscient des défis auxquels nous sommes tous confrontée d'aujourd'hui.

Compte tenu de ma résidence légale de plus de 10 ans sans interruption en Belgique et de ma situation en tant que parent unique de ma fille, Monsieur le Premier Président, je vous prie de bien vouloir prendre considération nécessaire de ma contestation, qui m'appuierait à sortir de cette situation ombrée et coincée, et qui me permettrait de continuer à exercer mon droit de résidence légale et mes activités légales de manière sûre ici en Belgique, pour moi et pour le bien de ma fille. Je reste à votre entière

disposition pour tout renseignement complémentaire. Je vous prie de croire, Monsieur le Premier Président, à l'assurance de mes salutations distinguées. »

2.6. In de mate dat verzoeker zich thans voor de eerste keer beroept op de Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen, is het middel, gelet op hetgeen werd gesteld onder punt 2.4 niet ontvankelijk. Voor wat betreft de laatst geciteerde alinea's kan worden verwezen naar de bevoegdheidsbegrenzing van de Raad, zoals geschetst in punt 2.3.

2.7. Verzoeker voert, zoals gesteld, de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Bij de beoordeling van deze plicht is de Raad, zoals reeds gesteld, niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 15bis van de Vreemdelingenwet. Luidens paragraaf één, eerste lid van deze bepaling moet de status van langdurig ingezetene worden verleend aan een vreemdeling die geen burger is van de Europese Unie, die voldoet aan de voorwaarden van § 3 en die een legaal en ononderbroken verblijf in het Rijk bewijst in de loop van vijf jaar die onmiddellijk voorafgaan aan zijn aanvraag voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene, behalve indien redenen van openbare orde of nationale veiligheid zich ertegen verzetten.

In paragraaf drie, eerste en tweede lid van dezelfde bepaling wordt gesteld:

“De vreemdeling, bedoeld bij § 1, moet bewijzen dat hij voor zichzelf en voor zijn gezinsleden die te zijnen laste zijn, beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de overheden, en dat hij een ziektekostenverzekering heeft die de risico's in België dekt.

De bestaansmiddelen omschreven in het eerste lid moeten ten minste gelijk zijn aan het inkomstenniveau beneden hetwelk sociale bijstand kan worden toegekend. Bij het beoordelen van die bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid.”

Verzoeker stelt dat, terwijl hij op het moment van de aanvraag nog tewerkgesteld was en voldeed aan de criteria, de verwerende partij ervoor heeft gekozen om deze aanvraag niet onmiddellijk te behandelen en op die manier het risico dat verzoeker liep op werkloosheid uit te putten om een negatieve beslissing te kunnen nemen. Hij is van oordeel dat de aanvraag had moeten worden ingewilligd omdat hij op het ogenblik van het indienen ervan stukken had bijgevoegd waaruit bleek dat hij voldeed aan de voorwaarden. Een verwijzing naar de beslissingstermijn van vijf maanden is naast de kwestie, zo meent hij.

Artikel 30, §1 van het Vreemdelingenbesluit bepaalt wat volgt:

“In afwachting van een beslissing van de minister of zijn gemachtigde omtrent de aanvraag voor een machtiging tot vestiging of de aanvraag voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene dient, wanneer de verblijfstitel vervalt, deze titel te worden afgenomen en het document overeenkomstig het model van bijlage 15 aan de vreemdeling te worden afgegeven. Dit document bewijst dat de vreemdeling een aanvraag voor een machtiging tot vestiging of een aanvraag voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene heeft ingediend en dekt voorlopig zijn verblijf gedurende de termijn vermeld in het tweede lid, desgevallend verlengd tot de afgifte van de identiteitskaart voor vreemdeling of de EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene.

Is de beslissing gunstig of wordt, binnen een termijn van vijf maanden na de afgifte van het ontvangstbewijs, geen beslissing ter kennis van de burgemeester of zijn gemachtigde gebracht, dan geeft deze, naargelang het geval, de identiteitskaart voor vreemdeling of de EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene af.

Indien de minister of zijn gemachtigde de aanvraag verwerpt, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de vreemdeling kennis van die beslissing door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 17.”

Derhalve kan niet worden betwist –en wordt ook niet betwist door verzoeker- dat de verwerende partij vanaf het ogenblik van het indienen van de aanvraag over een termijn van vijf maanden beschikte om erover te beslissen. De vooringenomenheid die verzoeker vermoedt bij de behandeling van zijn dossier en die de verwerende partij ertoe zou hebben gebracht om te wachten tot niet meer was voldaan aan de voorwaarden, is op geen enkele manier aangetoond. Het is nu eenmaal eigen aan elk besluitvormingsproces dat er een zekere periode overgaat, en al helemaal bij een druk bevroegde bestuurlijke overheid als de verwerende partij. In die optiek is het de Raad overigens niet duidelijk wat verzoeker tracht aan te tonen met de weergave van zijn relaas over zijn contact met de dienst Vreemdelingenzaken. Het doel van dit contact was immers een beslissing te bekomen alvorens zijn verblijfskaart zou komen te vervallen, en het feit dat hij aanvankelijk verkeerd werd geïnformeerd over de vraag of er al dan niet een beslissing was genomen, doet geen afbreuk aan het feit dat ze wel degelijk werd genomen op 11 februari 2019. Verzoeker toont niet aan dat en in welke mate hij zou zijn gegriefd.

Verder toont verzoeker ook niet aan dat geen rekening zou mogen worden gehouden met de feiten zoals die voorlagen op het moment waarop de bestreden beslissing werd genomen, in casu het gegeven dat het tewerkstellingscontract waarop hij zich beriep op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing was afgelopen. Immers moet worden beoordeeld of de betrokkene beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de overheden.

Waar verzoeker ten slotte nog refereert aan het feit dat hij en zijn dochter zullen worden uitgewezen, moet in eerste instantie worden vastgesteld dat de bestreden beslissing geen bevelscomponent in zich draagt, en verder dat hem op 22 mei 2019 een machtiging tot verblijf werd verleend in toepassing van de artikelen 9, tweede lid en 58 van de Vreemdelingenwet, geldig tot 31 oktober 2019.

2.8. Het middel, in zoverre het ontvankelijk is, is niet gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen augustus tweeduizend negentien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS